

پیام دکتر ابراهیم یزدی

به انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه اراک

به مناسبت مراسم بزرگداشت دکتر محمد مصدق

به نام خدا

با سلام به روح پاک دکتر مصدق - خدمتگزار بزرگ ملت ایران و تمامی خدمتگزاران صدیق ملت ایران و با سلام بر شما جوانان ملت گرا و میهن‌دوست با ایمان و تقوی و با سلام بر شما زنان و مردان جوانی که با عشق و شور و علاقه به دنبال ادای دین خود به کشورمان و آبادانی و آزادی ملتمان می‌باشید.

از این که مرا برای حضور در جمع خود دعوت کردید، خوشحال بودم، اما از این که شرایط و جو حاکم بر محیط دانشگاه حضور مرا در جمع خوب شما میسر نساخت، عمیقا متعجب و متاسفم. تعجب و تاسف من از این بابت است که از یک طرف اصرار دارند دانشجویان و جوانان ما در برابر مسایل و مشکلات محیط زندگی خود و سیاست‌ها و برنامه‌ها و عملکردهای حاکمان بی‌تفاوت و منفعل نباشند و از طرف دیگر از تفکر و حرکت مستقل دانشجویان ابراز ترس و نگرانی نموده مانع‌تراشی می‌کنند. و یا اگر مقاومت و پایمردی نشان دهند، با انواع پیامدهای پرهزینه روبرو می‌شوند.

عزیزان جوان - شما خوب می‌دانید که دانشگاه جایگاه علم است. پایه علم طرح سؤال و یافتن پاسخ برای سوالات است. تربیت علمی دانشگاهی یعنی یاددادن و تفکر علمی به دختران و پسرانی که جوینده دانش هستند. یعنی یاددادن چگونگی طرح سؤال و سپس یافتن پاسخ‌های درست مبتنی بر عقلانیت و ضوابط منطقی. بنابراین دانشجویان ما متأثر از این آموزش علمی، از همه چیز، و از هر چیزی که در محیط اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی جامعه می‌بینند پرسش می‌نمایند و خواهان یافتن یا شنیدن پاسخ‌های درست برای پرسش‌های خود می‌باشند. لازمه رشد و آمادگی جوانان برای شرکت فعال و موثر در توسعه کشورمان، فراهم ساختن محیط مناسب باز و آزاد و فارغ از تهدید، برای فکر کردن و اظهار عقیده نمودن است.

با پاسخ‌های کلیشه‌ای و حکیم فرموده و دستوری، یا ایجاد محدودیت در فکر کردن و پرسیدن، و یا سرکوب جوانان، فرایند توسعه آینده جامعه دچار اخلال و آسیب‌های جدی می‌گردد.

دانشجویان عزیز، همه به پیامدهای فرهنگی و اجتماعی سلطه ۲۵۰۰ ساله استبداد بر میهن‌مان و تأثیرات آن بر روحیات و خلیات مردم کشورمان آگاهی داریم. تا ما خود را از سیطره رفتارهای استبدادی، مطلق خواهی و مطلق‌بینی، سلطه‌پذیری و سلطه‌گری، زورمداری، خود محوری و استبدادرای، رها نسازیم نمی‌توانیم به آینده خود و کشورمان خوش‌بین باشیم. بنابراین پدران توصیه می‌کنم که در گروه‌های خود، در انجمن اسلامی و یا با تشکیل انجمن‌های مدنی غیردولتی، از هر نوع آن، اعم از

فرهنگی، اقتصادی، مدنی، ورزشی، علمی و مددکاری و غیره همکاری‌های جمعی، تساهل و تسامح و سازگاری را تمرین کنید.

همچنین امیدوارم جوانان میهن ما از تکاپوی صادقانه و مستمر خود برای فهم مسایل و مشکلات محیط زندگی خود، در گذشته، حال و آینده دست برندارند، خسته نشوند، و از فشارها دچار یاس و سرخوردگی و یا ترس و واکوردگی و انفعال نشوند. تاریخ معاصر کشورمان و همچنین جنبش‌های مردمی برای تحقق مردم‌سالاری و تامین حقوق و آزادی‌های اساسی ملت و همچنین حرکت‌های دانشجویی سالیان دراز گذشته را بخوانند. و از فراز و نشیب‌ها، شکست‌ها و پیروزی‌های جنبش دانشجویی گذشته برای تدوین برنامه حرکت‌های امروزی خود استفاده کنند. تاریخ بخشی از هویت ماست. بدون اطلاع و آگاهی از گذشته نمی‌توان به نقد حال و تدوین برنامه آینده پرداخت.

دانشجویان عزیز:

همت شما در برگزاری این گردهمایی قدر تجلیل از دکتر مصدق قابل ستایش است. مجهز به سلاح علم و دانش، تقوا و امانت، مصمم با گام‌های استوار، به راه خود ادامه دهید. خدا یارتان باشد. موفق و سربلند باشید.

دکتر ابراهیم یزدی

۱۳۸۳/۲/۱۲